Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

2 февруари 2012 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 1472/2006 — Внос на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китай и Виетнам — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 7, член 9, параграф 5 и член 17, параграф 3 — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Индивидуално третиране — Изготвяне на извадка“

По дело C-249/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 18 май 2010 г.,

**Brosmann Footwear (HK) Ltd**, установено в Kowloon (Китай),

**Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd**, установено в Zhongshan (Китай),

**Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd**, установено в Guangzhou (Китай),

**Risen Footwear (HK) Co. Ltd**, установено в Kowloon,

за които се явяват L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop и C. Dackö, avocats,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

**Съвет на Европейския съюз**, за който се явяват г-н J.-P. Hix и г-н R. Szostak, в качеството на представители, подпомагани от G. Berrisch, Rechtsanwalt, и от г-жа N. Chesaites, barrister,

ответник в първоинстанционното производство,

**Европейска комисия**, за която се явяват г-н T. Scharf и г-н H. van Vliet, в качеството на представители,

**Confédération européenne de l’industrie de la chaussure (CEC),**

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,

секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 май 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 септември 2011 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 С жалбата си Brosmann Footwear (HK) Ltd (наричано по-нататък „Brosmann“), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (наричано по-нататък „Lung Pao“) и Risen Footwear (HK) Co. Ltd искат от Съда да отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 март 2010 г. по дело Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (T-401/06, Сборник, стр. II-671, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата им за частична отмяна на Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам (ОВ L 275, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 50, стр. 3, наричан по-нататък „спорният регламент“).

## Правна уредба

2 Разпоредбите относно налагането на антидъмпингови мерки в Европейския съюз се съдържат в Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171, наричан по-нататък „основният регламент“).

3 Що се отнася до условията за предоставяне на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „СПИ“), член 2, параграф 7 от основния регламент предвижда:

„7.

а) В случай на внос от страни без пазарна икономика […] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за подобни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения; когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването следва да бъдат информирани след започването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище.

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от Китайската народна република [...], нормална[та] стойност ще се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са [обект] на разследване [...], че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на въпросните подобни стоки. Когато случаят не е такъв, ще се прилагат правилата, описани в буква а).

в) [Исканията] по буква б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

— решенията на дружествата във връзка с цените, разходите и вложените материали, включително, например, суровините, разходите за технологии и труд, продукция, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали по същество отразяват пазарните стойности;

— дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи;

— производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове;

— разглежданите дружества са обект на законодателство относно несъстоятелност и собственост, което гарантира правна сигурност и стабилност за действи[ята] на дружествата,

и

— превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

Определянето дали производителят отговаря на гореспоменатите критерии се извършва в рамките на три месеца от началото на разследването, след конкретни консултации с консултативния комитет и след като на индустрията на Общността бъде дадена възможност да изрази мнението си. Това определение остава в сила по време на цялото разследване.“

4 Член 3, параграфи 1, 2 и 7 от основния регламент, озаглавен „Установяване на вреда“, гласи:

„1. По смисъла на настоящия регламент „вреда“, освен в изрично упоменати случаи, означава причиняване на [значителна] вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на [значителна] вреда на производството на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство и се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.

2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на следните два фактора: а) обем на дъмпинговия внос и ефект на този внос върху цените на подобни стоки на [пазара на Общността] и б) последвалото от този внос въздействие върху производството на Общността.

[…]

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на производството на Общността, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни стоки, които не се продават на дъмпингови цени, свиване на търсенето или промени в потреблението, ограничителни търговски практики и конкуренция между производители от трети страни и страни членки на Общността, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на производството на Общността.“

5 Що се отнася до условията за започване на процедурата по разследване на дъмпинг, член 5, параграфи 2, 3 и 4 от основния регламент предвижда:

„2. Жалбата съгласно параграф 1 следва да съдържа доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка между твърдения дъмпингов внос и твърдяната вреда. […]

[…]

3. Комисията проверява, доколкото това е възможно, точността и адекватността на предоставените в жалбата доказателства с цел да прецени доколко са налице достатъчни доказателства за започване на процедура по разследване.

4. Процедура по разследване не започва съгласно параграф 1, освен ако не се установи, след проверка на степента, в която жалбата се поддържа или отхвърля от производителите от Общността на сходен продукт, че жалбата е отправена от или от името на производството на Общността. Жалбата се счита за подадена от или от името на производството на Общността, ако тя се поддържа от производители от Общността, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство […] на сходен продукт, произвеждан от онази част на производството на Общността, която поддържа […] или се противопоставя на жалбата. Процедура по разследването не започва, ако производителите от Общността, които изрично поддържат жалбата, съставляват по-малко от 25 % от общото производство на Общността на сходен продукт.“

6 Съгласно член 9, параграфи 5 и 6 от основния регламент:

„5. Антидъмпингово мито се налага в подходящ за всеки случай размер, на недискриминационна основа, върху вноса на даден продукт без значение от източника, за който се установи, че прави дъмпинг и предизвиква щети, с изключение на внос от онези източници, от които са приети мерки съгласно условията на настоящия регламент. Регламентът, с който се налага митото, посочва размера на митото за всеки доставчик или, ако това е неприложимо и, най-общо, когато член 2, параграф 7, буква а) се прилага, заинтересованата държава, от която се внася.

При все това, когато е приложим член 2, параграф 7, буква а), се определя индивидуално мито за износителите, които могат да докажат, на базата на надлежно обосновани искания, че:

а) в случая на предприятия, контролирани изцяло или частично от чуждестранни лица, или на съвместни предприятия износителите са свободни да репатрират капитала и печалбите;

б) износните цени, количествата, условията и параметрите на продажбата са определени свободно;

в) мнозинството от акциите принадлежат на частни лица. Държавните служители, участващи в борда на директорите или заемащи ключови позиции в управлението, са или малцинство или трябва да се докаже, че компанията въпреки това е достатъчно независима от държавна намеса;

г) обменът на валута се извършва по пазарния курс; и

д) държавната намеса не е такава, че да позволи заобикаляне на мерките, ако на отделните износители се определят различни митнически ставки.

6. Когато Комисията ограничава [разглеждането] в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито по внос от износители или производители, които са станали известни в съответствие с член 17, но които не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за подбраните в представителната извадка страни. […] Индивидуални мита се налагат по вноса на износителите или производителите, на които е предоставено индивидуално третиране в съответствие с член 17.“

7 По отношение на техниката, състояща се в изготвяне на извадка, член 17, параграфи 1 и 3 от основния регламент гласи:

„1. Когато броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни към момента на правенето им статистически извадки въз основа на наличната информация или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието [разследване] е възможно в рамките на наличното време.

[…]

3. В случаите на ограничено [разглеждане] в съответствие с настоящия [член] [все пак] се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, който представи в срока, определен от настоящия регламент, необходимата […] информация, освен ако броят на износителите и производителите е толкова голям, че индивидуалните [разглеждания] биха затруднили [неоправдано задачата] и биха [попречили на] приключването [на разследването] в надлежен срок.“

8 Член 18, параграфи 3 и 4 от основния регламент гласи:

„3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения, ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

4. Ако доказателства или информация са изключени от разследването, предоставящата ги страна се информира за съответните причини, като й се дава възможност да предостави допълнителни разяснения в определения за това срок. Ако и допълнителните разяснения се [приемат за] незадоволителни, причините за изключването на [въпросните] доказателства или информация [трябва да се съобщят и да се посочат в публично оповестените заключения].“

**Обстоятелства, предхождащи спора**

9 В точки 10—42 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня обстоятелствата, предхождащи спора, по следния начин:

„10 Жалбоподателите […] са установени в Китай дружества, производители и износители на обувки.

11 Спрямо вноса на обувки от Китай, попадащи в някои класове от Комбинираната номенклатура, се прилага режим на количествени квоти, който прекратява действието си на 1 януари 2005 г.

12 След като на 30 май 2005 г. Confédération européenne de l'industrie de la chaussure [наричана по-нататък „CEC“] подава жалба, Комисията на Европейските общности започва антидъмпингова процедура във връзка с вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китай и Виетнам. Известието за започване на тази процедура е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 7 юли 2005 г. (ОВ C 166, стр. 14, наричано по-нататък „известието за започване“).

13 С оглед на големия брой засегнати страни, в точка 5.1, буква а) от известието за започване се предвижда използването на техниката на изготвяне на извадка в съответствие с член 17 от основния регламент.

14 Жалбоподателите се свързват с Комисията и на 25 и 26 юли 2005 г. ѝ предоставят информацията, изисквана по точка 5.1, буква а), подточка i) и буква д) от известието за започване, за да бъдат включени в извадката на производителите износители, която тази институция предлага да изготви съгласно член 17 от основния регламент, и за да получат СПИ или — ако това не бъде направено — да се ползват от индивидуално третиране (наричано по-нататък „ИТ“).

15 На 23 март 2006 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 553/2006 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам (ОВ L 98, стр. 3, наричан по-нататък „временният регламент“).

16 Съгласно съображение 9 от временния регламент разследването на дъмпинга и на вредата обхваща периода между 1 април 2004 г. и 31 март 2005 г. (наричан по-нататък „периодът на разследване“). Разглеждането на обстоятелствата, релевантни за преценка на вредата, включва периода от 1 януари 2001 г. до 31 март 2005 г. (наричан по-нататък „разглежданият период“).

17 Предвид необходимостта да се установи нормална стойност за продуктите на китайските и виетнамските производители износители, на които може да не се предостави СПИ, за да се установи нормалната стойност въз основа на данни от аналогична страна, в случая Федеративна република Бразилия, е направена проверка в помещенията на три бразилски дружества (съображение 8 от временния регламент).

18 Що се отнася до разглеждания продукт, от съображения 10, 11, 40 и 41 от временния регламент следва, че този регламент обхваща основно сандали, ботуши, градски обувки и всекидневни обувки, като горната част на всичките е произведена от естествена или композитна кожа. От съображения 12—31 от временния регламент освен това следва, че Комисията изключва от дефиницията на разглеждания продукт спортните обувки, произведени по специални технологии (Special Technology Athletic Footwear, наричани по-нататък „STAF“), и че включва в нея детските обувки. Според съображение 38 от

временния регламент всички обувки с горна част от кожа, макар от много различни видове и стилове, разкриват същите основни характеристики, предназначени са за едно и също използване и се възприемат по един и същи начин от страна на потребителите. Така според съображение 39 от същия регламент всички тези видове и стилове обувки са в директна конкуренция и в голяма степен са взаимозаменяеми.

19 Поради това в съображение 52 от временния регламент Комисията прави извод, че всички видове обувки с горна част от естествена или композитна кожа, произведени и продавани в разглежданите страни и в Бразилия, и тези, които са произведени и продавани на пазара на Общността от производството на Общността, са еднакви с изнасяните от разглежданите страни за Общността.

20 При установяването дали е налице дъмпинг Комисията използва техниката на изготвяне на извадка. Според съображение 55 от временния регламент от китайските производители износители, изразили желание да бъдат включени в извадката, 154-ма са изнасяли за Общността през периода на разследване. Според същото съображение за тези дружества първоначално е прието, че са сътрудничили и те са взети предвид с оглед на създаването на извадка.

21 От съображение 57 от временния регламент следва, че Комисията в крайна сметка утвърждава извадка, която включва тринадесет китайски производители износители, представляващи над 20 % от обема на китайския износ за Общността. Според съображение 59 от същия регламент възприетите при въпросния подбор критерии са, на първо място, значимостта на производителя износител от гледна точка на експортните продажби за Общността, и на второ място, значимостта му от гледна точка на вътрешни продажби. По отношение на последния критерий в съображение 60 от временния регламент Комисията посочва, че свързаните с вътрешните продажби данни правят извадката по-представителна, давайки информация за цените и разходите за производството и продажбата на разглеждания продукт на вътрешните пазари. Според съображение 61 от временния регламент избраните в извадката китайски дружества представляват 25 % от изнасяния за Общността обем и 42 % от продажбите, извършени на вътрешния китайски пазар от производители, сътрудничили на разследването. Съгласно същото съображение изключването на STAF от дефиницията на разглеждания продукт няма особени последици за представителния характер на извадката.

22 Според съображение 62 от временния регламент производителите износители, които не са избрани в извадката, са уведомени, че всяко свързано с тях антидъмпингово мито ще се изчислява съгласно разпоредбите на член 9, параграф 6 от основния регламент. Що се отнася до исканията от тези производители износители за изчисляване на индивидуален дъмпингов марж съгласно член 9, параграф 6 и член 17, параграф 3 от основния регламент, в съображение 64 от временния регламент Комисията приема, че индивидуалното им разглеждане неоправдано би затруднило задачата ѝ и би попречило тя да приключи разследването в надлежен срок. При това положение дъмпинговият марж на посочените производители е определен чрез установяване на среднопретеглените дъмпингови маржове на подбраните в извадката дружества (съображения 135 и 143 от временния регламент).

23 Едно от тринадесетте дружества, първоначално включени в извадката, не е отговорило на антидъмпинговия въпросник, който Комисията му е изпратила (съображение 63 от временния регламент).

24 Що се отнася до дефиницията на производството на Общността, в съображение 150 от временния регламент Комисията посочва, че жалбоподателите представляват 42 % от общото производство на Общността на разглеждания продукт. Съгласно съображения 65 и 151 от временния регламент Комисията е подбрала извадка от десет производители от

Общността, съставена въз основа на обема на производството и установяването им. Производителите, включени в извадката, представляват 10 % от производството на жалбоподателите. Поради това се приема, че 814-те производители от Общността, от името на които е подадена жалбата, представляват „производството на Общността“ по смисъла на член 5, параграф 4 от основния регламент (съображение 152 от временния регламент).

25 Що се отнася до самоличността на производителите от Общността, включени в извадката, Комисията посочва, че някои от тях са имали клиенти в Общността, които са се снабдявали също в Китай и Виетнам и които следователно са се ползвали пряко от разглеждания внос. В резултат на това посочените производители се намирали в „деликатно положение“, тъй като някои от клиентите им могло да не приемат, че са подали или подкрепили жалба относно практики, за които се предполага, че представляват вредоносен дъмпинг. Поради това тези производители считали, че могло да бъдат „цел на репресалии“ от страна на някои от техните клиенти, които евентуално могли дори да прекратят техните търговски отношения. Ето защо Комисията уважава искането за поверителност на дружествата, включени в извадката, що се отнася до разгласяването на името им (съображение 8 от временния регламент).

26 Що се отнася до нивото, което временните антидъмпингови мерки е трябвало да достигнат, за да се отстрани вредата, в съображение 284 от временния регламент Комисията уточнява, че марж на печалбата от 2 % от оборота може да се очаква за производството на Общността при липсата на вредоносен дъмпинг. Според същото съображение този марж на печалбата съответства на най-високата печалба, осъществена от производството на Общността през разглеждания период, и по-точно през 2002 г., когато разглежданите страни са притежавали относително малки пазарни дялове в сравнение с регистрираните през периода на разследване.

27 С писма от 7 и 12 април 2006 г. Комисията изпраща на жалбоподателите, съответно на основание на член 14, параграф 2 и член 20, параграф 1 от основния регламент, екземпляр от временния регламент и документ с информация за детайлите, подкрепящи основните факти и съображения, въз основа на които са наложени временни антидъмпингови мита (наричан по-нататък „документът за междинно разгласяване“). Комисията отправя покана до жалбоподателите да ѝ изпратят евентуалните си коментари по тези документи до 8 май 2006 г.

28 С писма от 8 май 2006 г. двама от жалбоподателите, Brosmann [...] и Lung Pao [...] изпращат на Комисията коментарите си по временния регламент и по документа за междинно разгласяване.

29 На 2 юни 2006 г. се провежда събрание между Lung Pao и Комисията в седалището на последната.

30 С факс от 8 юли 2006 г. на основание член 20, параграфи 2—4 от основния регламент Комисията изпраща на жалбоподателите документ за окончателно разгласяване на основните факти и съображения, които обосновават предложението за налагане на окончателни антидъмпингови мита. Комисията отправя покана до жалбоподателите да ѝ изпратят своите коментари по документа за окончателно разгласяване до 17 юли 2006 г.

31 С писмо от 28 юли 2006 г. Комисията изпраща на жалбоподателите допълнителен документ за окончателно разгласяване.

32 С писма от 17 юли и 2 август 2006 г. трима от жалбоподателите — Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd], Lung Pao и Novi Footwear (Far East) Pte Ltd — изпращат на Комисията своите коментари по документа за окончателно разгласяване и по

допълнителния документ за окончателно разгласяване. С писмо от 7 август 2006 г. другият жалбоподател, Risen Footwear (HK) Co. [Ltd], изпраща на Комисията своите коментари по допълнителния документ за окончателно разгласяване.

33 На 5 октомври 2006 г. Съветът на Европейския съюз приема [спорния] регламент. Съгласно [посочения регламент] Съветът налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на обувки с горна част от естествена или композитна кожа, с изключение на спортни обувки, на STAF, на домашни пантофи и други обувки за дома и на обувки с вградена метална защита в бомбето с произход от Китай, които попадат в редица кодове от Комбинираната номенклатура (член 1 от [спорния] регламент). Ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложимо върху нетната цена франко граница на Общността преди обмитяване, за произведените от жалбоподателите обувки, е определена на 16,5 %. Според член 3 от [спорния] регламент същата е в сила за период от две години.

34 Що се отнася до разглеждания продукт, Съветът потвърждава преценката на Комисията (вж. точка 18 по-горе), че STAF трябвало да бъдат изключени от дефиницията на този продукт, докато детските обувки трябвало да бъдат включени в нея (съображения 19 и 25 от [спорния] регламент). За сметка на това Съветът отхвърля исканията за изключване от дефиницията на разглеждания продукт на шест вида обувки, сред които обувките, произведени по патентована технология. Във връзка с тази категория обувки Съветът посочва, че патентованата технология сама по себе си не променя съществено характеристиките на обувките за обичайна употреба. Следователно тези обувки продължавали да се конкурират с производството на Общността на разглеждания продукт (съображение 37 от [спорния] регламент).

35 Що се отнася до представителността на извадката на китайските производители, в съображение 44 от [спорния] регламент Съветът подчертава, че предприятията, които са част от нея, представляват повече от 12 % от износа за Общността от производители, които са сътрудничили при разследването. След като член 17 от основния регламент не предвиждал праг относно нивото на представителност, съставената извадка била представителна по смисъла на тази разпоредба.

36 Съветът също уточнява в съображение 46 от [спорния] регламент, че приложената методология има за цел да се осигури най-високата възможна представителност на извадките и да се включат дружества с представителни продажби на вътрешните пазари в най-големите представителни обеми на износа, които биха могли да бъдат разумно разследвани.

37 Що се отнася до извадката на производители от Общността, в съображения 53—59 от [спорния] регламент Съветът отхвърля всички твърдения за нарушения, които поставят под въпрос нейната представителност, и следователно потвърждава преценката на Комисията, направена във временния регламент (вж. точка 24 по-горе).

38 Що се отнася до въпросите, свързани с исканията от множество дружества за предоставяне на СПИ, по които Комисията не се е произнесла, Съветът разглежда тези въпроси в съображения 60—65 от [спорния] регламент.

39 Според посочените съображения обстоятелството, че Комисията не е дала отделен отговор на всяко представено ѝ в това отношение искане, не представлява нарушение на основния регламент. Напротив, това било в съответствие с член 17 от него. Разглежданият в този член метод на изготвяне на извадка се прилагал и в случай че голям брой засегнати дружества молят да им се предостави или СПИ, или ИТ. В конкретния случай изключително големият брой искания, подадени от засегнатите дружества, не оставил друга алтернатива на администрацията, освен да разгледа единствено исканията на дружествата от извадката, за да намери баланс между императивните изисквания, произтичащи от

индивидуализиран във възможно най-голяма степен анализ на преписката, и спазването на задължителните срокове. Това включвало прилагането спрямо всички дружества, които не са от извадката, на среднопретегления марж, изчислен за предприятията от извадката. Следователно направените в административната процедура твърдения за нарушение, според които на изчисляването на дъмпинга липсва представителен характер, също трябвало да се отхвърлят.

40 Тези съображения били в сила и по отношение на исканията за предоставяне на ИТ.

41 Що се отнася до дефиницията на производството на Общността, в съображение 157 от [спорния] регламент Съветът подчертава, че всички жалбоподатели са сътрудничили при разследването. Пълните въпросници за вредата били изпратени само на включените в извадката производители от Общността, което следвало от самото естество на изготвянето на извадка (съображение 158 от [спорния] регламент).

42 Що се отнася до нивото, което е трябвало да достигнат окончателните антидъмпингови мерки, за да се отстрани вредата, в съображение 292 от [спорния] регламент Съветът се позовава на предоставени от производството на Общността доказателства след въвеждането на временните мита, които установявали, че определеният от временния регламент марж на печалбата от 2 % (вж. точка 26 по-горе) трябва да бъде преразгледан. Въз основа на това Съветът коригира този марж на печалбата на 6 % от оборота на производството на Общността, като уточнява, че последното е достигнало такъв марж на печалбата, що се отнася до обувките, които не са обект на вредоносен дъмпинг.“

**Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

10 На 28 декември 2006 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент. С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 26 март 2007 г., Комисията прави искане да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 5 април 2007 г., CEC също е поискало да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 2 август 2007 г. председателят на втори състав на Общия съд уважава молбите за встъпване, подадени от Комисията и от CEC.

11 В подкрепа на исканията си жалбоподателите излагат осем правни основания, изведени съответно:

— от нарушението на член 2, параграф 7, буква б) и на член 9, параграф 5 от основния регламент, както и от нарушението на принципите на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания,

— от нарушението на член 2, параграф 7, буква в) и на член 18 от основния регламент, както и от нарушението на правото на защита,

— от явна грешка в преценката и от нарушението на член 5, параграф 4 от основния регламент,

— от явна грешка в преценката и от нарушението на член 1, параграф 4 и на членове 2 и 3 от основния регламент,

— от явна грешка в преценката, както и от нарушението на член 17 от основния регламент и на член 253 ЕО,

— от явна грешка в преценката, както и от нарушението на член 3, параграф 2 от основния регламент и на член 253 ЕО,

— от явна грешка в преценката и от нарушението на член 3, параграф 2 от основния регламент, и

— от явна грешка в преценката и от нарушението на член 9, параграф 4 от основния регламент.

12 За да отхвърли първите две правни основания на жалбата, Общият съд приема в точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение, че когато се използва техниката на изготвяне на извадка, основният регламент не предоставя на операторите, които не са част от извадката, безусловно право да се ползват от изчисляване на индивидуален дъмпингов марж. Според него уважаването на подобно искане на практика зависи от решението на Комисията дали да приложи член 17, параграф 3 от основния регламент. Общият съд счита, че след като предоставянето на СПИ или на ИТ, което съгласно член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент служи само с цел да се определи методът на изчисляване на нормалната стойност, за да се изчислят индивидуалните дъмпингови маржове, Комисията не е длъжна да разглежда исканията за СПИ/ИТ от операторите, които не са част от извадката, когато, прилагайки член 17, параграф 3, тя прави извод, че изчисляването на подобни маржове би затруднило неоправдано нейната задача и би попречило тя да приключи разследването в надлежен срок. От това Общият съд извежда заключение в точка 92 от посоченото съдебно решение, че тъй като Комисията не е допуснала грешка, като не е разгледала исканията за СПИ/ИТ на жалбоподателите, последните не могат основателно да се позовават на превишаването на срока от три месеца, установен в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, доколкото този срок се отнася до случаите, при които Комисията е длъжна да разгледа посочените искания.

13 Що се отнася до третото правно основание на жалбата, Общият съд го отхвърля в точка 112 от обжалваното съдебно решение, като приема, че декларацията на производителите от Общността, че поддържат жалбата, е достатъчна, за да се установи поддържането на жалбата по смисъла на член 5, параграф 4 от основния регламент. Освен това в точки 114 и 118 от същото съдебно решение Общият съд приема, че нищо не пречи на Комисията да вземе предвид в рамките на разследването доказателства, които поради естеството си са събрани преди започването на процедурата по разследване, и че в конкретния случай спорният регламент е приет в предвидения от основния регламент петнадесетмесечен срок.

14 Що се отнася до четвъртото правно основание, изведено от явна грешка в преценката и от нарушението на член 1, параграф 4 и на членове 2 и 3 от основния регламент, Общият съд го отхвърля със съображението, че институциите са определили правилно съответния продукт във временния регламент и в спорния регламент. В точка 156 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля и петото правно основание, изтъкнато от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, с което те по същество оспорват представителността на извадката на производителите износители, възприета на основание член 17 от основния регламент, както и мотивите на спорния регламент в това отношение.

15 Що се отнася до шестото правно основание, в точка 164 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема между другото, че Комисията е разполагала с необходимата информация, за да състави извадката на производителите от Общността въз основа на тези критерии, които според нея са били в най-голяма степен релевантни. Тъй като жалбоподателите не са оспорили релевантността на тези критерии, Общият съд прави извод, че доводите им относно съставянето на извадката трябва да бъдат отхвърлени. Освен това в точка 173 от обжалваното съдебно решение той приема, че твърденията на жалбоподателите относно неверните данни, за които се твърди, че са предоставени от две италиански дружества, могат да се считат за релевантни само ако посочените данни са в състояние да поставят под въпрос факторите за установяване на наличието на вреда, взети предвид от Съвета.

16 Що се отнася до седмото правно основание, изведено от явна грешка в преценката относно слабите резултати от износа на производството на Общността, в точка 192 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Съветът правилно е констатирал в съображение 224 от спорния регламент, че по-голямата част от производството на Общността е предназначена за продажба на пазара на Общността и че следователно резултатите от износа не са могли да причинят значителна вреда на производството на Общността. Също така в точка 196 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че последиците от вноса с произход от други трети страни не могат да поставят под въпрос съществуващата причинна връзка между дъмпинговия внос и претърпяната от производството на Общността вреда. Освен това, както Общият съд приема в точка 199 от посоченото съдебно решение, когато институциите установяват, че вносът на продукт, който дотогава е бил предмет на количествени ограничения, се увеличава след прекратяването на действието на посочените ограничения, те могат да вземат предвид това нарастване за целите на своята преценка на претърпяната от производството на Общността вреда. От това в точка 200 от същото съдебно решение Общият съд извежда заключението, че институциите са взели предвид няколко фактора, засягащи вредата и причинната връзка, които се отнасят не само за последното тримесечие на периода на разследване, но и за разглеждания период.

17 На последно място, Общият съд отхвърля и осмото правно основание, изтъкнато от жалбоподателите в подкрепа на тяхната жалба, според което преценката на Съвета в спорния регламент относно равнището, което трябва да достигнат окончателните антидъмпингови мерки, за да се отстрани вредата, е явно погрешна, като в точка 208 от обжалваното съдебно решение приема, че Съветът не е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на маржа на печалбата, който производството на Общността е постигнало за други обувки, различни от обхванатите от разследването, тъй като тези други обувки са достатъчно близки до разглеждания продукт.

**Искания на страните**

18 С настоящата жалба жалбоподателите искат от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд не отменя спорния регламент и ги осъжда да заплатят съдебните разноски за производството пред него,

— да отмени спорния регламент,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски във връзка с обжалването и с производството пред Общия съд.

19 Съветът иска от Съда:

— като главно искане — да отхвърли жалбата,

— при условията на евентуалност — да върне делото за ново разглеждане от Общия съд,

— при условията на евентуалност спрямо предходното — да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и във всички случаи да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски във връзка с обжалването.

20 Комисията иска жалбата да бъде отхвърлена и жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

**По жалбата**

21 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват девет правни основания, изведени, първо, от грешка при прилагане на правото при прилагането на член 2, параграф 7 и член 9, параграф 5 от основния регламент; второ, от грешка при прилагане на правото при прилагането на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент и от липса на мотиви относно прилагането на тримесечния срок към исканията за СПИ/ИТ на включените в извадката китайски производители; трето, от грешка при прилагане на правото при прилагането на член 2, параграф 7, буква в) във връзка с прилагането на същия срок към исканията за СПИ/ИТ на жалбоподателите; четвърто, от изопачаване на доказателства, от липса на мотиви и от грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на член 3, параграфи 2, 5 и 6, член 4, параграф 1 и член 5, параграф 4 от същия регламент; и пето, от грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на член 6, параграф 1 от посочения регламент. Другите четири правни основания, изтъкнати в подкрепа на жалбата, се отнасят до констатациите на Общия съд относно вредите за производителите от Общността и са изведени, на първо място, от грешка при прилагане на правото по отношение на прилагането на член 3 от основния регламент и от изопачаване на доказателства; на второ място, от грешка при прилагане на правото, допусната във връзка със задължението на органа по разследване да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими данни; на трето място, от нарушение на член 253 ЕО; и на четвърто място, от грешка при прилагане на правото, допусната във връзка с прилагането на член 3, параграф 7 от основния регламент.

*По правните основания, изведени от грешки при прилагане на правото във връзка с прилагането на член 2, параграф 7 и член 9, параграф 5 от основния регламент*

22 Първите три правни основания следва да се разгледат заедно, доколкото те се отнасят до грешки, за които се твърди, че са допуснати в спорния регламент по отношение на исканията за СПИ/ИТ на жалбоподателите.

Доводи на страните

23 С първото си правно основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на член 2, параграф 7, буква в) и член 9, параграф 5 от основния регламент, като е приел, че институциите не са били длъжни да разгледат исканията за СПИ/ИТ на жалбоподателите, нито да ги вземат предвид по един или друг начин. Според последните, ако китайските производители износители са могли да докажат, че отговорят на предвидените от тези разпоредби условия, то те е трябвало да се третират, както ако бяха установени в държава, различна от държавата на производителите, които не отговарят на тези условия, а именно държава, в която не съществува пазарна икономика. По дефиниция посочените разпоредби не биха могли да се прилагат индивидуално, тъй като биха довели до охарактеризиране на икономическите условия, в които действа индивидуално всяко дружество. Жалбоподателите констатират, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е свел тяхното искане за СПИ/ИТ до искане за изчисляване на индивидуален дъмпингов марж по смисъла на член 17 от основния регламент. Във всички случаи те били поискали да се признае обстоятелството, че действат в „Китай, при условията на пазарна икономика“, и при това положение да им бъде предоставена среднопретеглената митническа ставка, приложима за производителите, действащи в подобни условия. Освен това според жалбоподателите Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е счел, че институциите са могли валидно да изтъкнат факта, че броят на исканията за СПИ/ИТ бил толкова голям, че тяхното разглеждане щяло да им попречи да приключат разследването в надлежен срок.

24 Що се отнася до второто правно основание, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е разгледал тяхното твърдение, че институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, като не са се произнесли по исканията за СПИ/ИТ на включените в извадката китайски производители в срок от 3 месеца след започване на разследването. Тъй като не е изложил никакви мотиви в това отношение, Общият съд е нарушил задължението си за мотивиране.

25 С третото правно основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е счел, че жалбоподателите не са могли да се позоват на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, що се отнася до направените от тях искания за СПИ, със съображението, че тримесечният срок „се отнася до случаите, при които Комисията е длъжна да разгледа“ исканията за СПИ/ИТ.

26 Според Съвета първото правно основание се състои в повторение на изтъкнато в първоинстанционното производство и отхвърлено от Общия съд правно основание. Съветът поддържа, че е установено, че износителите, които не са част от извадката и чието искане за СПИ не е уважено, в съответствие с член 17, параграф 3 от посочения регламент, не могат да се ползват от определяне на индивидуален дъмпингов марж, независимо дали са установени в държава с пазарна икономика. Поради това в случая на държави, в които няма пазарна икономика, СПИ/ИТ има за цел да позволи на предприятията, които не са включени в извадката, или на тези с уважени искания в съответствие с член 17, параграф 3 от основния регламент да се ползват от определяне на индивидуален дъмпингов марж. Във всички случаи в първоинстанционното производство жалбоподателите не са поискали да упражнят правото си да се ползват от индивидуален дъмпингов марж или индивидуален размер на антидъмпингово мито и следователно техните доводи са ирелевантни.

27 Комисията припомня, че основният довод на жалбоподателите се състои в твърдението, че разглеждането на исканията за СПИ/ИТ на операторите, които не са част от извадката, може да бъде полезно дори когато на тези оператори не е предоставен индивидуален дъмпингов марж. Те твърдят, че това разглеждане би могло да бъде полезно, ако вследствие на това към съответните оператори можеше да се приложи митото (среднопретеглено) на включените в извадката оператори, които се ползват от СПИ или ИТ. Общият съд обаче преценява, без жалбоподателите да го оспорват, че в конкретния случай това не е било възможно. Според Комисията жалбоподателите не излагат никакво съждение, което да може да обоснове задължение за институциите да преценяват всяко искане за СПИ/ИТ дори когато последните решат да използват метода на изготвяне на извадка, като съответно Общият съд не е приложил правилно това задължение.

28 Що се отнася до второто правно основание за обжалване, Съветът и Комисията поддържат главно, че то е недопустимо, тъй като съставлява ново правно основание, посочено за първи път в производството по обжалване.

29 Що се отнася до третото правно основание, Съветът счита, че разглежданият тримесечен срок се прилага изрично към „въпроса дали производителят изпълнява критериите за СПИ“. Когато този въпрос не се разглежда, този тримесечен срок не би бил приложим. Според Комисията институциите не са длъжни да разглеждат исканията за СПИ/ИТ на жалбоподателите поради същите причини като изтъкнатите в отговор на първото правно основание за обжалване. Следователно това правно основание е неоснователно.

Съображения на Съда

30 Следва в самото начало да се отбележи, че според член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент в случай на внос от страни без пазарна икономика нормалната стойност по принцип се определя на основата на цената или конструираната стойност в трета страна с пазарна икономика, чрез дерогиране на установените в параграфи 1—6 от същата разпоредба правила.

31 По силата на параграф 7, буква б) от посочения член обаче при антидъмпингово разследване относно внос по-специално от Китай нормалната стойност се определя в съответствие с член 2, параграфи 1—6 от основния регламент, ако е установено — въз основа на надлежно мотивирани претенции от един или повече производители, обект на разследването, и в съответствие с критериите и процедурите, определени в същия параграф 7, буква в), — че условията на пазарна икономика преобладават за този производител или производители по отношение на производството и продажбата на подобния разглеждан продукт.

32 Важно е да се подчертае, че производителят, който иска да се ползва от СПИ, носи тежестта на доказване по силата на член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. За тази цел същият параграф 7, буква в), първа алинея предвижда, че представените от такъв производител искания трябва да съдържат достатъчни доказателства като посочените в последната разпоредба, че той действа в условията на пазарна икономика. Следователно институциите на Съюза не са длъжни да доказват, че производителят не отговаря на условията, предвидени с оглед на предоставянето на посочения статут. За сметка на това тези институции следва да преценят дали представените от съответния производител доказателства са достатъчни, за да се докаже, че установените в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея критерии са изпълнени, за да му се признае СПИ, а съдът на Съюза следва да провери дали тази преценка е опорочена поради явна грешка.

33 Така от точка 14 от обжалваното съдебно решение е видно, че жалбоподателите са предоставили на Комисията информацията, изисквана по точка 5.1, буква а), подточка i) и буква д) от известието за започване, за да им се предостави СПИ или, в случай че това не стане, за да се ползват от ИТ. Институциите на Съюза не са извършили индивидуална проверка на посочените искания.

34 Всъщност от съображение 61 от спорния регламент следва, че съответните институции са приели, позовавайки се на член 17 от основния регламент, че поради характера на техниката по изготвянето на извадката износителите не са могли да получат индивидуална оценка. В споменатото съображение се пояснява още, че броят на исканията за СПИ и ИТ е бил толкова значителен, че индивидуална проверка на исканията — както понякога се прави в други случаи — е била административно невъзможна. Институциите на Съюза приемат за разумно при тези обстоятелства да приложат еднакво към всички дружества, които не са включени в извадката, среднопретегления марж, изчислен за съвкупността дружества от извадката.

35 В точки 72—80 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля доводите на жалбоподателите, според които основният регламент задължава Комисията да разглежда всяко индивидуално искане за СПИ и ИТ от оператор, установен в страна без пазарна икономика. В този смисъл в точка 78 от обжалваното съдебно решение се приема, че Комисията не е длъжна да разглежда исканията за СПИ/ИТ от операторите, които не са част от извадката, когато, прилагайки член 17, параграф 3 от посочения регламент, тя прави извод, че изчисляването на индивидуални дъмпингови маржове би затруднило неоправдано нейната задача и би попречило тя да приключи разследването в надлежен срок.

36 Общият съд обаче допуска грешка при прилагане на правото, доколкото приема, че Комисията не е била длъжна да разгледа исканията за СПИ на основание член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, подадени от оператори, които не са част от извадката.

37 За тази цел, на първо място, трябва да се отбележи, че член 2, параграф 7 от основния регламент е част от разпоредбите на този регламент, които са посветени единствено на определянето на нормалната стойност, докато член 17 от същия регламент относно изготвянето на извадка е част от разпоредбите, които се отнасят по-специално до наличните методи за определяне на дъмпинговия марж. Следователно става въпрос за разпоредби с различно съдържание и цел.

38 На второ място, задължението на Комисията да се произнесе по искане на оператор, който желае да се ползва от СПИ, изрично следва от член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. Всъщност тази разпоредба установява задължението за определяне на нормалната стойност в съответствие с параграфи 1—6 от същия член, ако е разкрито, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, че за тези производители преобладават условия на пазарна икономика. Подобно задължение относно признаването на икономическите условия, в които действа всеки производител по отношение на производството и търговията на въпросните подобни стоки, не зависи от начина, по който се изчислява дъмпинговият марж.

39 На трето място, според член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент определянето дали производителят отговаря на посочените в първа алинея от същия параграф 7, буква в) критерии, за да се ползва от СПИ, се извършва в рамките на три месеца от започването на разследването.

40 Следователно първите три правни основания, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на тяхната жалба, доколкото се основават на нарушение на член 2, параграф 7 от основния регламент, трябва да се приемат. Вследствие на това обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, без да е необходимо да се разглеждат останалите правни основания за обжалване.

**По жалбата в първоинстанционното производство**

41 Съгласно член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Настоящият случай е такъв.

42 От точки 36—40 от настоящото решение следва най-напред, че Комисията е трябвало да разгледа мотивираните искания, подадени до нея от жалбоподателите на основание член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, с оглед да се ползват от СПИ в рамките на антидъмпинговата процедура, предмет на спорния регламент. По-нататък следва да се констатира, че не е изключено подобна проверка да доведе до налагане на жалбоподателите на окончателно антидъмпингово мито, различно от приложимото спрямо тях на основание член 1, параграф 3 от спорния регламент мито от 16,5 %. Действително, от същата разпоредба следва, че окончателно антидъмпингово мито от 9,7 % е наложено на единствения включен в извадката китайски оператор, който е получил СПИ. Както обаче е видно от точка 38 от настоящото решение, в случай че изчисляването на индивидуален дъмпингов марж не беше възможно, ако Комисията беше констатирала, че условията на пазарна икономика преобладават и за жалбоподателите, спрямо тях също трябваше да се приложи последният процент.

43 При тези обстоятелства спорният регламент следва да се отмени в частта, която се отнася до жалбоподателите.

**По съдебните разноски**

44 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски. Член 69 от същия правилник, който съгласно член 118 от него е приложим относно производството по обжалване, предвижда в параграф 2, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Що се отнася до параграф 4 от същия член 69, първа алинея от него гласи, че институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски, а трета алинея — че Съдът може да вземе решение встъпила страна, различна от изрично посочените в предходните алинеи, да понесе направените от нея съдебни разноски.

45 Тъй като жалбата на жалбоподателите е уважена и спорният регламент е отменен в частта, която се отнася до тях, Съветът следва да бъде осъден да понесе направените от жалбоподателите съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото производство в съответствие с техните искания. Освен това следва да се приеме, че Комисията и CEC ще понесат съдебните разноски, направени от тях както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото производство.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 март 2010 г. по дело Brosmann Footwear (HK) и др./Conseil (T-401/06).**

2) **Отменя Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, в частта, която се отнася до Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd и Risen Footwear (HK) Co. Ltd.**

3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе съдебните разноски, направени от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd и Risen Footwear (HK) Co. Ltd както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото производство.**

4) **Европейската комисия и Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) понасят съдебните разноски, направени от тях както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото производство.**

Подписи